

РЕШЕНИЕ

№ 469

гр. Варна, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 5 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Митев

при участието на секретаря Калина Ив. Караджова
като разгледа докладваното от Георги Митев Административно наказателно дело № 20233110200580 по описа за 2023 година

установи следното:

Производството е на основание чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/ въз основа на жалба от Митко Галата ООД, Булстат 103 083 632, представлявано от Н.Д. Х., против наказателно постановление № 03-008445/20.09.2017 г., издадено от Д.Н.Д. – изпълняваща длъжност директор на Дирекция Инспекция по труда гр.Варна.

Във въззивната жалба се твърди, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, тъй като не е допуснато извършването на нарушение, нарушени са разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и се моли съдът да го отмени.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от адвокат К.Ц., редовно упълномощен. По същество адв.Цветков поддържа жалбата, сочи на допълнително основание за отмяна на наказателното постановление изтекла абсолютна давност и моли съда да отмени наказателното постановление.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява, представлява се от юрисконсулт Дарина Ошавкова, редовно упълномощена, която моли съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно и да им бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

По процесуалния закон:

Наказателното постановление е издадено на 20.09.2017 г.

Наказателното постановление е връчено на 15.02.2018 г. на лицето Д. Х., видно от известието за доставяне/приложено заверено копие/. Жалбата срещу наказателното постановление е подадена от Митко Галата ООД чрез управителя и представляващ Н.Д. Х. и е заведена в Дирекция Инспекция по труда гр.Варна на 18.02.2018 г., видно от печата върху нея.

Съдът счита, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно поради изтекла давност:

В наказателно-правната теория е установено, че с изтичането на предвиден в закона давностен срок е налице погасяване на правото за осъществяване на наказателно преследване по силата на закона, без да е необходим формален акт на държавен орган.

В наказателното право давността е погасителна и е свързана с два признака: позитивен - изтичане на установен от закона срок от време след довършване на деянието или влизане в сила на присъдата, и негативен - пасивност от страна на надлежните органи за изпълнение на наказанието. Давността се прилага служебно, като държавата губи своето материално право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложено му наказание. Давността погасява наказателната отговорност, което прави наказателното производство недопустимо.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на Върховният административен съд на Република България, ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС сроковете по чл.34 от ЗАНН са давностни. Давността е обстоятелство, изключващо наказателната отговорност /чл.11 от ЗАНН/, като се изключва преследването и изтърпяването на наказанието.

Давността намира приложение и при двете хипотези:

- - погасяване на възможността на администрацията да реализира правомощията си и да санкционира нарушителя преди влизане в сила на правоохранителен акт /чл.34 от ЗАНН/ - погасителна давност и
 - погасяване на възможността администрацията да реализира правомощията си по изпълнение на наложеното наказание след влизане в сила на правоохранителния акт /чл.82 от ЗАНН/ - изпълнителска давност.

В случая наказателното постановление не е влязло в законна сила и следва да се прецени дали е изтекла абсолютната давност за преследване на деянието.

В ЗАНН липсва правна регламентация на института на абсолютната погасителна давност. Тази празнота се преодолява с приложението на чл.81 ал.3 във връзка с чл.80 ал.1 т.5 от НК във връзка с чл.11 от ЗАНН, която препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс/НК/.

Давността като основание за погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание е уредена в чл.79 ал.1 т.2 от НК, според който наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключват когато е изтекла предвидената от закона давност.

В чл.80 ал.1 от НК, точки от 1-4 са регламентирани давностните срокове за деянията, съобразно тежестта на предвидените наказания, а в т.5 законодателят определя срокът от три години за всички останали случаи. Съгласно ал.3 давността започва от довършване на престъплението, а съгласно чл.81 ал.2 НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, като след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. Съгласно чл.81 ал.3 НК наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок надвишаващ с 1/2 срока по чл.80.

Т.е. за случаи извън т.1-4 на чл.80 ал.1 от НК наказателното преследване се

изключва по давност, когато са изтекли три години плюс още 1/2 от срока или общо четири години и половина от извършването на деянието съгласно смисъла на чл.80 ал.3 от НК.

В настоящия случай деянието е осъществено на 11.08.2017 г., от която дата е започнала да тече давността за административно-наказателно преследване, т.е. на 11.02.2022 г. е изтекла абсолютната давност за такова.

Горното е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление, доколкото представлява процесуално нарушение, от категорията на съществените такива, поради което не се налага изследване на обективна и субективна страни, вид и размер на наложеното наказание.

Съобразно изхода на делото – наказателното производство следва да бъде отменено, направеното искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

С оглед на изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

Отменя наказателно постановление № 03-008445/20.09.2017 г., издадено от Д.Н.Д. – изпълняваща длъжност директор на Дирекция Инспекция по труда гр.Варна, с което на Митко Галата ООД, Булстат 103 083 632 – гр.Варна, ул.Стария фар № 3, представлявано от Н.Д. Х. ЕГН *****, на основание чл.413 ал.2 от Кодекса на труда е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл.2 ал.1 и ал.2 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риск „трудова злополука“ във връзка с чл.52 ал.1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

Оставя без уважение искането от процесуалния представител на въззиваемата страна Д.Н.Д. – изпълняваща длъжност директор на Дирекция Инспекция по труда гр.Варна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Да се изпратят съобщение на Дирекция Инспекция по труда гр.Варна и на Митко Галата ООД чрез адвокат К.Ц., че решението е изготвено.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Варна в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението е изготвено, по реда на глава XII от Административно-процесуалния кодекс.

След влизане в сила на решението, административно-наказателната преписка да се върне на Дирекция Инспекция по труда гр.Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____